

Juleaften.

(Jonas Dahl: „Orgeltoner.“)

Glimmerige fløreste Klaffer mod jor-
berig timer.

Hjertlighed lyser og lyser i solvarme
Strimer:

Jærgende Lind,
frubellig, nu ringet vi ind
Hjertligheds Svimebetimer

Modet saa længe, saa længe med So-
len er vejet.

nu skal det læstes saa høit som vaa
Stærkerne Regel.

Jættige Jugl,
hører du, nu er det Jule!
Kæden for Knuden er vejet

Hør, hvor det lyser og bruser af Eng-
lenes Vinger.

End om at Eden er aaben de Syn-
dere bringer.

aaen Guds Bønn,
hædet for Jættens Navn,
Dædet Cheruberne spinger.

O, hvor de trætte, jelligste Barndom-
mens Vinder

bræder sin Stjernebestræde Himmel
og Timer

over enhver,
kæder i Piet sit Hjert,
Vel til den fattigste finder.

Jule kan guldne den ringeste giver
og Gave

rofer kan røde i Jule af Stud og af
Stole;

skand dig, givr vel;
fagret lad blomstre ikveld
Hjertligheds Paradishave,
(Stoleblad.)

Juleglæden.

En Jættel er os født. Det er det
store, træsterige Budskab, Jule bringer,
Evangeliet, som giver denne
fest dens vidunderlige Glans.

Al, hvilken Jammer Sunden dog
bragte ind i Verden, ind over al
Menneskets Slægt. Den kastede os
under Guds Vredes Dam, røvede os
Samsundret med Helligheds Gud, hil-
te os ved Livets, ved Salighedens
Ara, gjorde os til Lydens, Fortabel-
sens Børn.

Alt siden vi talte den Vre,
Guds Villedes Frufter et hært,
Var Verden forvildet og ødt,
Vi alle i Sunden dorthyde.

Som Tibler ei mere kan due
End læstes i brændende Vre;
Saa herte ei Verden til andet,
End vrede ved Jule jorlandet.

Men en Jættel er os født.

Hører, o hører Budskabet, som
Herrrens Engel bragte Gyrderne hilt
paa Bethlehems Marter samme Nat,
som „den velsignede blandt Kvinder“
havde født sin Søn, den forstødt!
Hører dette hans Ord til dem, da de
stod der bærende for hans Ansigt,
bærende under den Herrrens Starhed,
som skinnede om dem. „Frugter ik-
ke! Thi se, jeg forkynnder eder en
stor Glæde, som skal vederfares alt
Folket; thi eder er idag en Jættel
født, som er den Herrre Kristus i Da-
vids Stad.“

„Frugter ikke!“

O, vel kan et armt, syndigt Men-
neskeherte grides af Deres uerian-
nimmelik Aabenbarrelse, men det var
ingen Grund til Frugt. Det var in-
tet Dommens Budskab, Engelen hav-
de at fremføre, men et Glædens
Budskab, et Jættens Budskab for
„alt Folket“ for Israels Folk, dog
ikke alene for det Folk, men for al
Verdens Folk, som det led i Lovfan-
gen, som tonede fra den himmelske
Dærfares Rangfoldighed: „Vre
være Gud i det høieste og Fred paa
Jorden, i Menneskene en Velbehage-
lighed!“

En Jættel er os født!

Hvor høit dog Herren vor Gud har
eliset os arme Søndens Børn! Hvilt-
et høit og stort Værd vi dog maa
have i hans Pine og for hans Hjert-
le. Ja, thi Mennesket blev iskolt i
hans Villedes, som hans Hjertligheds
Lante, og vi har Hjælpeløshedens
Værd for Hjertligheden.

Saa høit har Herren vor Gud el-
set os, at han til vor Frelse sendte
sin egen Søn til Verden i vort Hjød
og Vlod. Vornet som ligger der i
Krybben, den Menneskets Søn, er
Hellighedens Herrre, den levende Gud
født, — er Gudmenneske. O, hviltet
Hjertligheds Bunder!

Men hvorfor denne Ringhed, den-

ne Jættelighed? Hvorfor disse Mæ-
de, dette Straa, denne Strøbe, denne
Stald? Det skulde saa mere. Saa
var den himmelske Faders Raadslut-
ning. Det skulde straks aabenbares,
at Jesus ikke var kommen, for at lo-
de sig hene, men for hilt at hene.
Haa i Jættelighedsens Raad, haa i
Timmerliffelens Ringhed, kunde han
væde, hvad han skulde: Jesus, en
Jættel. „Han blev fattig, der han
var rig.“ Ioral vi ved hans Jættig-
dom skulde vrede rig. O, hvor for-
tæ han hilt! Han blev is tilfildt
saa fattig, at han ikke havde andet
end et Raad, hvorpaa han hang usgen
og forladt, turnefronet, ombroset af
Menneskets Haan og Spot og dril-
ende Guds Vredes Raik i Gudfor-
ladthedsens Raaf, indtil han hilde
sit Hoved og udgav sin Raad. Det
our det Souingens Offer, som fræve-
des, for at Helligheds og Heltardig-
heds Gud kunde forbarne sig over
Sunderer til vild Jættel. „Saa var
Gud eliset Verden at han ikke svare-
de sin Søn, men gav ham hilt for
os, og for hilt Guds Søn eliset os,
at han i frivillig Vdygdhed under sin
himmelske Faders Raad vilde gav
denne Ameriens Vel til Frelse.

Det var ham høit at tænke paa,
At Verden skulde undergaa,
Det skar ham i hans Hjerte!
I saadan Hjertens Hjertlighed
Han kom til os paa Jorden ned,
At lindre af vor Smerte.

En Jættel er os født. — „Fred
paa Jorden, i Menneskene en Velbe-
hagelighed.“ O, hviltet Raade, hvilt-
en Glæde, hviltet Salighed! Gude
Fred over alle, Guds Velbehag i alle,
som giver den Herrre Jesus Aam i
Hjertel. Saa hilt Dommens, saa be-
hæder Sunden ikke længer af frugte
og herte. Sunden er bleven Guds
Hjertligheds Børn; Sunden kan
hilt sit Hoved med Himmelen og
himmens: „Alta Fader!“ — Og Fæ-
deren i Himlen hører sit Værn paa
Jorden, velsigner det Børn og freder
dets Vel. Han saa vel ikke herte sit
Børn for al Rød. Rød herte nu en-
gang denne Verden hilt, og Rød paa
denne eller sin Raade trænges til
Børrens Opdragelse, men han næ-

ter sin Trøst paa Rødens Dag, lader
Helligheds herte frem paa Rørets
Vel. Og indlertid holder han Him-
melværen aaben og vinker til sit
Værn med Forjættelens Ord, og
Sunden, Guds Børn, gaar med
levende Haad sin Geng, længer sin
Pilgrimsfang under Graad og i Glæ-
de, indtil Stunden kommer, den for
Hjød og Vlod saa angstende Stund,
men Faderen holder sin Haand over
sit Værn, hviltet til det, at det er
sidste Striden, og Værnet holder sine
Hænder, giver sig over i sin Faders
Haand, lægger sig til at love sin hilt-
ste Søn, nuvende sin Afskedfang:

Gaa nu hen og grav min Geng!
Jeg er træt nu vil jeg hvare,
Lægge ned min Vandringstau,
Hør de sidste Skjægger stante,
Vinget mig til Hvile ned,
Hør bort herfra i Fred.

Til min Fader hilt jeg gaar,
Der er Gullen født og rolig,
Og jeg ved det vilt, der hilt
Gytaa mig herte en Vellig,
Hør mit Suf og glem min Raad,
Herte Jesus, i din Haand!

Se, dette er Glæden den store,
Skulde vi hilt alle nakte vort Hjertel
for Jættelens, som er os given af
Guds store Raade? Men det er hilt
det fattige, efter Raade længende
Hjerte, i hviltet den Herrre Jesus kan
finde Aam. O, et vi da maatte
herte os ret fattige i denne Jule-
tid, saa vi hiltet den Guds vellig-
de Søn ind i vort Hjertel!

Hjert og herte Herrre Gud! Hilt
ved din Hellighaand vort Hjertel
i Ved, at Julebudskabet ret kan hilt-
ge os ind i Hjertelbet og længe Ju-
lefangen paa vort Været, hilt vellig
Raam til Vre!

„Herte vort Gud i det høieste og
Fred paa Jorden, i Menneskene en
Velbehagelighed!“ Amen! — Giv
„Amen i Hjemmet.“

Stam dig ikke ved af Hjertelighed
til Jesus Kristus at herte andre og
at agtes for næstelig og ringe i den-
ne Verden.

Et Ord af Evangelium er hiltel-
gere end alle Verdens Været og alle
Bismænds Tale.

Se, jeg forkynder eder en stor Glæde.

(Luk. 2. 1.)

Daar Evangeliet og Kristus er, der er ogsaa det forrige Bethlehem og det taknemmelige Judaa. Der har da endog nok i Kristus, og her er idel Taktsigelse for guddommelige Gaver. Men Kenneselærere taffe sig selv og efterlade tart og ufugtbart Vand og en dødbringende Døngersonad.

Intet Hjerte kan mattes, saalange det ikke høre Kristus rettelig prædike i Evangeliet; saa kommer det til Bethleem og finder ham; saa kommer det ogsaa og bliver i Judaa og taffer sin Gud evindeligt; saa bliver det mæt, og Gud naar ogsaa sin Vær og Velsendelse, men udenfor Evangeliet ikke andet end Utaal, og vi ikke andet end Døngersonad. Derfor siger Engelen ikke blot: Jeg prædiker for eder, men: Et Evangelium forkynder jeg eder; jeg er Evangelist; mit Ord er et Evangelium. Altsaa betyder Evangelium et godt og gladeligt Budskab, som udgjør Prædiken i det ny Testamente. Hvad indeholder da dette Evangelium? Her, han siger: En stor Glæde forkynder jeg eder; mit Evangelium meddeler eder en stor Glæde. Hvor er denne? Her videre: Thi eder er idag en Frelser født, som er den Herre Kristus i Davids Stad. Se her, hvad Evangeliet er, nemlig en gladelig Prædiken om Kristus, vor Salagsfæret. Nu, her rettelig prædiker han, han prædiker Evangeliet og idel Glæde.

Hvor kan et Hjerte saa nogen store Glæde at høre, end at Kristus er givet os i Gie? Han siger ikke alene Kristus er født, men han tilføjer os hans Fødsel og siger: Ederes Frelser. (Luther.)

Jul i Norge.

(Skrevet for et Ungdomsblad af Grandsøed.)

Julen nærmer sig. Alle naar det travelt, lige fra det søv Aars gamle Barn til den graa-hoorede Elding. Børnene stræver i haarde Dag med sine Julefange. Quisfaderen er tidlig oppe, mangt og meget skal han gjøre istand til Jul. Høet skal høres hjem fra Esteren, en forføarlig Kængde Ved skal hugges, nok til at være over trettende Dag Jul. Aften skal berles og males og Julegrisen slagtes.

Quisemor har ogsaa nok at gjøre. Børnene skal have nye Klæder, Julekvæden maas gjøres og al den heilige Julemoden loves til. Fra tidlig om Morgenen til sent om Aften er hun stød på Hæften. Men Arbeidet gaar

let fra Haanden, hun vil gjerne, at alt skal se net og pent ud til Jul.

Saa endelig opbrinder Julekisten. Kløften i ringet Nirkeløfferne Julelen ind. Juletoget reises, fløtvis af Smøstugle kommer og holder Julemaaltid. De har allerede siddet paa Vædetaget og ventet.

Børnene jultes Quisemor gaar omkring med Emil om Runden og i Piet blæser en Skjelm; hun har en liden Quisfader for sine Smaa. Hun vasser og vander sig og Selvedagsklæderne toges paa. Julebordet er nu dækket. Quisfaderen tager Salmebogen og læser høit en Julekvæden, medens Familien lytter opmærksomt til. Saa hænges Juleloimen: „Et lidet Barn saa lysteligt, er født for os paa Jorden.“ — Børnene naar sine Julegaver. O, hvorledes stræler deres Fine, og Forældrene stræler sig over deres Glæde!

Men en Glæde staar lam ved Bordet. Moderen visser stille høit en Laare fra Piet. Lærerne dvæler med Bemod langt borte hos den fære Son eller Datter, som er vandret, over Havet. En stille Vær opsendes: „Herre tog i din sterke Haand, Værnet, som leger ved Stranden.“

Juledag opbrinder klar og blaa Ligt kaldt, men friskt Veir og et vægtilt Slædeføre. Paa Veiene strømmer Folk i store Skarer til Kirken fjørende og gaende. Hestene vrinsker og Vjelbefangen lyder klart den rene, friske Luft. Alle er i Julestemning, en stille Fred og No hvile over Nataven. Man træffer Slagninge og fiendte og sniffer hveandere „Glædelig Jul!“

Snart ringer Nirkeløffen Menig heden sammen og Folk strømmer ind i Kirken. Om lidt lyder Salmejan gen høit og kraftigt gennem Kirken. Presten gaar paa Prædikestolen og det gamle og dog altid ny Juleevangelium lyder udover latten de Skare: „Fengster ikke; thi se, i forkynder eder en stor Glæde. Eder er idag en Frelser født, den Herre Kristus i Davids Stad.“

Vanskelige Steder i Skriften.

For „Detold“ fra Engelsk.

En gammel Mand søgde engang i lange Tider var jeg i Billedet med Hensyn til de vanskelige Steder i den heilige Skrift. Endelig kom jeg til den Slutning, at læse Bibelen er som, naar en spiser Høil. Naar jeg kommer til vanskelige Steder i Skriften, lægger jeg dem tilside og falder den Ven. Hvorfor skulde jeg svare mig selv med et Ven, naar der er saa rigtig godt værende Høil a' jøffe? En Dag vil jeg kanske saa se at endog Ven kan give mig næring

Behold Stjernen i Sigte.

En norsk Sjømand fortæller fra sit Livs Oplevelser:

„En Stjerne og den Gud, som skabte Stjernen, har jeg at takke for mit Livs og min Sjæls Frelse. Og om jeg nogenstunde glemmer Betlehemstjernen, da bliver jeg evig glemt.“

For mange Aar siden gjorde jeg en Reise med et Barkfæd fra A. Det var en mørk stormfuld Nat; Stormen indede fæit. Bølgerne gif høit, og vi var nær ved en forræderisk Aagt. Vi drev med høit Minut nærmere mod Vand og var snart inde i Brandingen. For Kaptein var en erfaren Sjømand; og paa det tidspunkt, da vor Stilling var særlig kritisk, tog han selv plads ved Roret og søgte paa alle Maader at holde Rødet oppe hos os. Han var ivrig af Helbred og var just den Gang meget ivrig, men hans Aand beherskede den legemlige Svaghed, og han gav sine Befalinger gjennem Talerøret med en Kraft og Bestemthed, som gjorde hver og en iblandt os til en Mand.

„Carl,“ raabte han, medens Bødene hvinede gennem Taffelassen, og Rasterne knagede, „staa her hos mig, mine Kræfter er udtømte. Ser du Stjernen over os?“ „Ja, Kaptein!“ „Om jeg skulde bukke under, saa styrige mod den og I ere reddede, men lippe I Stjernen af sigte, saa gaar I fortabt! Og glem ikke, Carl, at der gives en Stjerne, som du altid maa følge, om du en Gang sikkert vil løb i Havn!“

Jeg forstod hvad han mente. Han vilde vege for mig paa den Herre, Jesus Kristus. Han var den sanvis tighedstfuldeste og mest trofaste Kaptein, som jeg har kjendt, og aldrig, ved han Væiligheden slippe sig ud a' Hænde uden at han sagde os noget som kunde blive til Gavn for vor Sjæle.

Da han ikke længer kunde udholde Stormen, raabte han med en Røst der overdøvede Orkanens Vulder: „Gutter, behold Stjernen i Sigte!“ — Derpaa maatte han bæres ned i Kahitten, og jeg fik ham ikke mere at se i de levendes Tal.

Da jeg var klar over den Fare, de truede os, bad jeg om, at man vilde binde mig fast til Roret forat jeg Døden kunde opvælde min heden gangne Kapteins Befaling. Stor men tiltog i Voldsomhed, og Laarerne gjorde mig næsten blind, men dog lykkedes det mig at holde Piet høit paa Stjernen.

Og Stjernen ledte os paa ret Veir. Da vi udenfor Brandingen var, saa at vi kunde frøje. Da a' Fare var overhaaet, gif jeg med i Kapteinsens Kahut. En Fane be dekkede hans Sig, men hans mandige Afsigt, som end ikke Døden havde

forandret, var ubærfet. Jeg knælede under Laarer ved hans Side og lod af mit Hjertes Døb til Herren, at han vilde lede mig gennem Livets Storme, saaledes som han denne Nat havde ledet mig ved Stjernen. Min Vær blev høit. Vige siden den Nat har jeg beholdt Stjernen i Sigte.

Tre Bøger til daglig Læsning.

Naar du gaar til Sengs om Aftenen, læs altid først tre Bøger, som du overhovedet altid bør have hos dig. Den første er en rigtig gammel, grov og hæslig Bog, skrevet med kalført Blæk, den anden er hvid og Hvid, skrevet med røde Bogstaver, den tredje lyser med gulden Skrift. Væs da først den gamle Bog, det vil sige: Betragt dit forudgangne Liv, hvilket for alle dødelige og sørgelig ogsaa for dig, er fuldt af Synder og Forvildelser. Gaa til dig selv og aabne Samvittighedsbogen, hvilket paa Dommens Aabenbarelses Dag, naar Kristus kommer igjen i sin Herlighed, skal oplædes for Gud og hele Verden. Læs paa, hvor lide du har levet, hvor forsømmelig du har været i Ord og Gjerninger, Laster og Altraa; saa dig for dit Brøst som Tolderen og sig: „Gud vær mig arme Synder naadig! Jeg har syndet mod Himmelen og for dig! O, Herre! forbarm dig over mig, som en Fader forbarmer sig over sine Børn!“ Da skal Herren forjage al Frygt og Angst og skønne dig Tro og Naad isteden derfor. Tillige skal du oplyse en inderlig Bængsel hos dig efter at maatte love og prise ham tro indtil Døden. Væg saa den gamle Bog tilside og tag den hvide frem for din Antommelse. Se, det er Kristi uskuldige Liv, han, hvis Sjæl er ren og hellig, men hvis heilige Vegeme er soaret af Slag og merket med rosenfarvet Blod. Det er de røde Bogstaver, der vidner om hans oprigtige Kjærlighed til os. Betragt dem med din Erfkendelse og tal ham, at han ved sin Død har aabnet Himmerigets Dør og beredt dig Blods i Faderhuset histoppe. Opløst saa tilside dine Pi-ne og læs den tredje Bog med den skønne, gulde Skrift, det vil sige: Betragt det evige Livs Herlighed, mod hvilken det jordiske forvinder som Jaffelstin for Middagstolens Mand. — (Augustin.)

„Bæret Gjestrie og laaner gjerne Hus.“

Saaledes staar det i Bibelen. Jeg er vis paa at Kaptein og Mrs. Jensen foregaar mange med et godt Eksempel i dette Støkke. Særlig har de udoist det mod den Menighed de tilhører. De aabnede sit Hjem for vor Pastor, og Pastor Gustvedts Fødsels-

dog blev fejret der. Tillige aabne de Hjemmet for Synodens Deltagere. Som Paaskjænnelse beredte Menigheden dem en pen Overræffelse den 26de November.

Det blev en „Surprise“ for Mrs. Jøsen. Hun havde i flere Dage ventet sin Husbond hjem igjen og da Forsamlingen vel havde taget Huset i Besiddelse kom ogsaa Kapteinen, til stor Glæde for alle de Tilstedeværende. Aftenens Underholdning bestod af Samtale, en Piano Solo ved Miss Connie Anderson og en Solo Song ved Mrs. Harry Anderson. Dernæst blev vi indbudt til et veldækket Bord. Alting imagle fortræffelig. Da vi var omtrent færdige kom Pastor Gustvedt frem med en Paffe. Jeg syntes det tog saa lang Tid for ham at saa den aabnet, men han fik det tilslut til. Indholdet var en Selskabsafende. Pastor Gustvedt holdt en fort Tale, hvori han med velvalgte Ord fremholdt hvad Hensigten var med denne Sammenkomst. Derpaa overtraffe han Gaven fra sig selv og Menigheden. Kaptein og Mrs. Jøsen blev naturligvis vel berørt ved saaledes at modtage Bevis for Benneres Hjertlighed. Kapteinen stod op og læste hjertelig for Gaven. Efter en Stunds Paasfar gik saa enhver til sit Hjem, efter at have tilbragt en hyggelig Aften.

Saa en Ven i Danmark, Cal

„Har du aldrig hørt Evangeliet før?“

Saa spurgte en Missionær en Ainefer af et agtværdigt Udseende, som han aldrig før havde set i Missionsstaden. „Nei.“ svarede Aineferen: „men jeg har set det; jeg kjender en Mand, som ser var en Straaf for sine Kæbber; togde man et ondt Ord til ham, gik han i flere Dage og udøste Forbandelser og onde Pustler over en. Han var ligesaa frøgtelig som et vildt Dyr, og var desuden en lidenskabelig Opiumrøger. Men siden Jesu Religion har faaet Magt over ham, er han bleven ganske forandret. Nu er han en meget jagtmødig Mand, venlig og besejdet, og har ganske ophørt med at røge Opium; den Religion maa være god.“

Aineferen sluttede ret. Jesu Religion havde af den Mand, han omtalte, gjort en „ny Skabning“; den havde sat Manden i Stand til at overvinde sine Skjæbelynder, til endog at betvinge sit ustyrlige Gemut. Han, som før udøste Skjældsord, Eder og Forbandelser, og ofte bar sig som et glubende Dyr, vandrede nu stille, venlig og besejdet blandt sine Medmennesker, og virkede han ikke paa anden Maade for sin nye Herres Sag, saa gjorde han det ialfald ved sit Eksempel. Han havde, han aldrig havde hørt den Jesu Formaning: „La-

der saa eders Lys skine for Menneffene, at de kan se eders gode Gjerninger og prise eders Fæder, som er i Himlene“; men han efterkom den dog i sin daglige Vandel. End du, som fra Barndommen af har været oplært i Guds Ords Mundskab, som saa ofte har hørt baade denne og lignende Formaning, som og gjør Fordring paa at være en Jesu Discipel, — gjør du det samme? Har man ogsaa hos dig Anledning til at se Evangeliets Lys?

—(Ruth Jøllefeldter.)

Den fristes Hustru.

En i vore Tidslæser vel kjendt og meget anseet Dommer fortalte en Gang, at han i sine unge Dage havde været plaget af Tøil angaaende den guddemmelige Sandhed. En Aften Ven af ham merkede dette og togte at indprente i ham sine vantro Grundførtninger: „Men han paa- togde mig.“ sagde Dommeren, „at jeg for alt i Verden ikke maatte lade hans Lone saa vide, at han var en vantro. Allet at jeg selv var i Tøil.“ Jeg spurgte ham forundret: „Hvorfor ikke?“ Dertil svarede han, at om han saa tusinde Gange skulde gifte sig, vilde han aldrig vælge til sin Hustru andet end en gudfrøgtig Kvinde. Atter spurgte jeg med Forundring: „Hvorfor ikke?“ „Fordi“ svarede han, „at dersom hun er en fristen, saa gjør det hende til en bedre Hustru, en bedre Moder, en bedre Husbestyrerinde, en bedre Kæbe. Er hun i fattig Noor, sættes hun i Stand til at bære Trængsel og Modgang med Tro og Taalmodighed. Er hun rig og lykkelig, saa har hun mindre Smag for Prunk og Ødselhed. Og naar hun skal lægge sig til at dø — har hun taget fejl, saa er hun alligevel ligesaa vel deran som du og jeg. Og dersom det er os, som har faret vild, saa er hun tusende Gange bedre faren, end vi kan være!“

D søde Jesus, Frelsermand, Skænk mig i Hjertet Troen sand; Giv ogsaa Raade, at jeg maa i Troen fast til Enden staa; Vær mig at leve kristelig, I Hellighed at følge dig; Og naar jeg saa af Verden gaar, Da giv, jeg Livens Krone faar.

At glæde sig i en andens Velsærd er det samme som selv at være delagtig i den.

Du vil gjøre „Herald“ en Tjeneste ved at handle hos dem, som overtærer i Bladets Spalter. Og det vil blive en rigtig Fortjeneste, dersom du ogsaa nævner, at du saa vedkommendes Avertissement i „Herald.“

Dr. A. P. Johnson,
Korist Læge.
Kontor: 938 Pacific Avenue
Kontor-Telefon: 1001. Residens-Telefon: 1002
Kontor-Tid: 101 So. 7 Street.
TACOMA, WASH.

Saa til
Hirsch,
Den gamle erfarne Apotheker fra Næmpe med et stort Læge-Repertoire samt for næste Aarsinde Mediciner af alle Slag — især især: Sulfonamideer, Nafthalamideer, Nigabalsam etc.
Apothekeren er altid villig til at give Raad om helbred.
Ved. Cederstrøget nr. 100, Stanwood.
Herskr:
Hirsch Pharmacy Co.,
1435 16 Ave. E. 11th Street
Seattle, Wash.

PORTSMOUTH
HOTEL & CAFE
516 So. Hill St.
Ligeoverfor Central Park
Los Angeles, Cal
Minstige Priser, God Ventning, Moderne i alle Deelender. Ordre og Gæst bøger tjener behagelig.
P. P. PAULSEN, Prop

W. & E. Schmidt Co
308 THIRD STREET,
MILWAUKEE, WISCONSIN
Skriv eller send Bestilling af Kjøberetninger, Bøger, Ugeblade, Musikinstrumenter, Kjøkkensager, Hørelse, Prædikerbøger og Artikler. Skriv os til os.

Standinavist
Begravelsesbureau
P. O. LYNN.
Telefon Main 1704.
GAFFNEY & LYNN.
945 Tacoma Ave.

Lutherist Pilgrim's Bus
No. 8 State St., New York
Bureauets Bus køber det nye Washington-Post for Kongresset. Børn Office
Kristeligt Herberg for Indvandret og andre Rejsende.
Pastor E. Petersen, Amtsgrensnæst, træffes i Pilgrim-Bus og naar Amtsgrenserne bli. 117
Maad og Døds.
Helt, som kommer til os. Hvert 1000 Bus
1. line Street 1001-1002

Dylog fra Luther Publ. House.
Steamship Agency
Billetter paa alle første Klasse
Linier
VISELL & EKBERG
1308 Pacific Avenue
Tacoma — Wash.

Du sparer fra 25c til 50c paa hvert Par Sho, om du kjøber hos Smith-Henrichsen Shoe Company, 936 Pacific Ave. Tacoma. Kværl tales. 7-ron Herald.

SAM CROW

House Furnishing Company.
Complete ulval
Linoleum, Carpets, Møbler, ovne og crockery.
225-27-29 RIVERSIDE AVE., SPOKANE WASH
Telephone Main 2404

NORDLUNDS PHOTO CO.
Gjæret af I. Kocme og Broadway, Pallard, Wash.
Standinavist tales.

KLAEBOE DRUG CO.
(Instituet 1009)
Der Specialitet er at erstatte Recepter medbragte fra de standinavist lande.
Stanwood, Wash.

The Post Office
Confectionary Store.
Everything in our line, Large stock of latest and standard stationery
D. CARL PEARSON.
Stanwood, Wash.

Geo. J. Ketchum
Dry Goods, Boots, Shoes & Fancy Groceries. Wholesale and retail.
Stanwood, Wash.

Dr. McEacheran, M.D.
Stanwood, Wash.

J.T. WAGNESS
PHOTOGRAP ER
Latest and up to date work
STANWOOD, Wash.

ENGER & JESDAHL
Kjædehandlere
Er det næste Hovedkvarter i Everett
1618 Hewitt Ave.

W. H. Mock & Sons
Professional Funeral Directors and Licensed Embalmers
PHONES - Office Main 106
Residence - Red 2081
Main 2312
Undertaking Parlour and Chapel, Maple Block, 1055 Elk St. Bellingham, Wa

"Pacific Herald."

friløst Ugeblad, a religious weekly, bygnet af Vestkystmissionen for Pacific-Ekstrakt af den Nordre Søndag med en Komité.

Entered at the post-office at Parkland, Wash., as second-class matter.

Alt vedrørende Redaktionen indsendes til H. D. Sjerpe, 1818 Donovan Ave., South Bellingham, Wash.

Alle Nyheder, Beskæftigelses og Retiser indsendes til Pastor Ove J. H. Freund, 1701 So. J St., Tacoma, Wash.

Alt vedrørende dette Blads Forretning betrages af Pastor H. W. Tjernagel.

Breve adresserede "Pacific Herald", Stanwood, Wash., vil nås ham.

Bladet koster

for Aaret.....50 cts
Halvaaret.....25 cts
til Norge.....75 cts

Adresse: Stanwood, Washington.

Mark!

Det er af "Herald's" Udgivere besluttet at forhøje Bladets Pris fra 50 Cents til 75 Cents Aaret i de forøgede Stater; \$1.00 til Canada og Europa.

Beslutningen vil træde ikraft den 1ste Jan. 1908. Dog fra nu af og til den 1ste Jan. 1908 vil følgende Anledning staa aaben.

Alle gamle Abonnenter, som betaler i Forskud for den 1ste Jan. 1908 vil endnu et Aar saa Bladet for 50 Cents. Det samme Tilbud gjælder nye Abonnenter, som indsender sin Subskription for den 1ste Jan. 1908.

De Abonnenter, som endnu staar til Rest for Bladet, vil, ved at betale op det de skylder saa Bladet endnu et Aar for 50 Cents hvis det fulde Beløb indsendes for den 1ste Jan. 1908.

Karbogen til Prisforhøjeelsen er en stadig voksende Underbalance i Kassen.

Vi takker vore Abonnenter for deres store Venlighed bevist paa mange Maader, og haaber at den ikke vil aftage paa grund af dette nødvendige Skridt.

H. W. Tjernagel.

En gladelig og velsignet Julefest tilkøbes alle "Herald's" Læsere i Jesus vor Frelsers Navn.

Vi fejrer i disse Dage den velsignede Julefest til Minde om Kristus Fødsel. Ingen Festdag formaar at sætte Hjertet i saadan Festsammening som netop Julefesten. Den er

isandhed "den store Glædes" Fest. Ikke alene er det den Kristnes store Festdag, men den hele Verden synes at drages med i Festglæden. Det er, som om en ubevidst Jølelse af noget overordentlig stort griber og knugler ogsaa den Verden, som ellers har det saa travlt og som jaaløst beklummer sig om Ting, som ligger udenfor dens eget Omraade.

Hvad er det da for en Begivenhed, som bevidst eller ubevidst formaar at sætte Verden i saadan Bevægelse? Det er dette, at en Frelser er født, en Frelser for den faldne Menneskeslag. Denne Begivenhed falder Apostelen Paulus: "Den store Gudfrugtighedens Demmelighed: Gud er aabenbaret i Kjød." Gud er bleven Menneske, lig os i alt, undtagen Synd. Som et lidet Barn sødtes han din Zulenat i Bethlehem, Davids Stad, saaledes som Profeterne havde forudsigt. Denne Begivenhed er det, som i disse Dage fulder den kristne med Glæde, Tak og Jubel og Verden med Fornødvendighed.

Vigtigt er det for enhver, at blive sig levende bevidst, hvem det er, som ligger i Kribben i Bethlehem: at det er "Guds enbaarne Søn," "Herlighedens Afglans og hans Bønsens udtruffte Vilje." Vigtigt er det ogsaa at erindre, for hvem det er, at Guds Søn sødtes til Verden, nemlig for mig, "arme, fortabte og fordømte Menneske." Erkjender vi disse to Ting, da kan vi først af Hjertet glæde os og bringe "al Raadens og Barmhjertighedens Gud" den rette Tak for denne Frelser.

Mange ser i den Herre Jesus kun et front og lidigt Menneske, maasse det frommeste Menneske, som har levet paa Jorden; men de vil ikke tro paa ham som Guds evige Søn. De nægter ogsaa hans stedfortrædende Straffelidelse, som en Forsoning for Verdens Synd. De ser kun i ham et "Kønstermenneske" som med sit fromme Liv har vist os, hvorledes vi skal være.

Saadan kan man ikke have den rette Juleglæde. De kan heller ikke takke Gud ret. Thi "hver den som nægter Sønnen har ei heller Faderen." Gud vil kun takkes og tilbedes i Sønnens Navn. Al Gudstjeneste, som ikke sker i Sønnens Navn, er Gudsbespottelse. Naatte vi ikke glemme det!

Hvorledes Gud vil æres.

Derfor Gud skal æres, saa man det ikke ved og i det lille Barn, som er den Herre Kristus. Udenfor ham finder og ærer man ikke Gud, men gaar fæll af ham og nærer ham i bedste Raade. Et levende, belligt og gudvelbehageligt Offer og en fornuftig Gudstjeneste (Rom. 12, 1) skal kal-

des Kristus og i Kristus, ellers er der ingen Gudstjeneste; thi hvad der er udenfor og uden Kristus, det være saa herligt og stort, som det vil, er ikke andet end Gudsbespottelse. Men naar Gud skal være Gud, det er, æres og ansees af Menneskene som Gud, saa kan det alene ske ved dette Barn; thi alene i ham kunne vi lære og være visse paa, at Gud er en naadig, barmhjertig og god Gud, eftersom han ikke svarede sin enbaarne Søn, men for vor Skyld lod ham blive Menneske.

Denne usigelige, store Beljærning tilskander og tvinger derpaa Hjertet til at oplade sig i den rette Kjærlighed, Tillid og Haab til Gud, til at love og takke ham derfor, saa at vi sige: Jeg er intet, min Retfærdighed, Hellighed, Visdom, min Kunst, Fornødvendighed og Magt er altsammen intet, men det lille Barn Jesus er alt.

Saaledes kommer da Gud til sin Ære, at han alene er vor Styrke, Mod, Glæde, vort Guld og Sølv, og at vi af ganske Hjerte sætte al vor Tillid, Trøst, Haab og Glæde til ham alene. Det er at give Gud Æren, naar man kan sige til Hammon, som den hele Verden hører og ærer som en Gud: "Jeg kjender ingen anden Trøst af dig, end at jeg ved dig kan ha den nådterfuge Jøde og Bessædning og tillige skaffe Andre, som ikke har noget af dig, Jøde og Alæder. Forsvigt vil jeg ikke sætte mig dig til noget andet.

Og fremdeles til Kunst og Videnskab: "Jeg er lærd, og Gud har givet mig en god Forstand. Denne vil jeg bruge min Gud til Ære og Ræksten til Tjeneste, forresten er den mig ligegaldig.

Men min Trøst, Tillid og Glæde skal være ikke min Visdom eller mine Venge, men min Herre Jesus Kristus, Guds Søn. Dette er at bevise Gud den sande Ære og at lade ham komme til sin Ære og Herlighed, naar man siger: "Min hjerte Herre og Gud, hvad vi have og bruge, er Altsammen dit. Vi har dog ikke frembragt det, men du har givet os det.

Men det er Hæderlighed din egen Gjærning og Barmhjertighed, at vi undløse Djevlen og er bleven frie og fræk fra Synden. Desaarlag tilkommer alene dig og ikke mig Æren derfor."

Med denne Ros vil Gud prydes af os, og det er hans Ære i det Høie, at vi uforbeholdent og ganske give den til ham, ikke søge vor egen Ære i nogen Ting, men overføre den til ham, med Taksigelse ligesaa vel for de mindste, som for det største Gaver.

Denne Englesang vender Verden helt op og ned paa. Thi alle rose mod hinanden og vil fremad og i Veiret, fordi de ikke erkjender og ag-

ter dette Barn.

Sonden vil være Forger, Adelsmanden Greve, Greven vil være Fyrste, og Fyrsten Arister, og Keiseren vil være Gud. Dette viser, at de staa udenfor Kristus og Julefest har med ham at skaffe. Derfor vender man denne Englesang om og sanger: Ære og Lov være her paa Jorden de røde Guldpenge og de hvide Specier, min Magt og Visdom, de naadige Fyrster og mine gode Venner.

Ku vel, sanger sin frist vel, Godtfolk! Men hvad skulle vi vædde, der kommer en Vælsang ud deraf, som begynder høit og tilslut ender med et Vælskrig. Thi det falder jeg at synge til Ære for Mennesker og Hammon her paa Jorden, ja for den lede Satan i Helvede her underneben, men ikke for Gud i det Høie.— (Luther.)

Danset sig i Døden.

Førrige Søndagskvæld var der Bal i Turnhallen hersteds (Kristiania.) Blandt de mange andre danselystne var ogsaa en ung Frue. Hun sang sig lystig i Dansen, men pludselig søgner hun om paa Gulvet — og er død!

Den tilfaldte Sæge kunde kun konstateres Døden — Dødsaaragen var Slag.

En kunde vel vente, at Dansen da havde blet indstillet for den Kvæld, men nei.

Det var bare at saa affides den døde — og saa fortsattes der i lidenskabelig Jover til langt paa Nat. Al en jegner død om, aa, det er ikke at bry sig om.

Det er bare en Ting om at gjøre — at saa kaste sig i Fortjævelsernes Ralsstrøm og siden glemmer en alt andet — ja selvste Døden.

Men en sliq Gjest er dog ikke at drive Gjen med. En Menneskesjæl — aa, det er ikke værdt at tænke paa dens Vardi, det er bare at smile til det hele.

Du lidenskabelige, forblindede Menneskesjæl! Den unge Frue er borte fra Jorden, men dermed er heller ikke hendes Historie ude.

Og den letfærdige Flot, de skal og engang smage Livets og Dødens Alvor!

Men den Dag og den Sorg,
Jo, det passer, det Vers:

Jesus græder, Verden ler,
Satanid synger mellem Grave,
Syndens Træl ei Døbet ser,
Døden danser med sin Slave,
Sjælen sig i Vaner glæder,
Verden ler, men Jesus græder.

(H. Ben.)

„Og er idag en Jærlser født?“

En stor Værd sendte engang sin Tjener til Jilly Melancthon og lod ham spørge, hvorfor man altid under Julefesten sang: „Og er idag en Jærlser født, da dog den Herre Jesus for mange Aarhundreder siden er bleven Menneske.“

Melancthon svarede: „Spørg din Herre, om han ikke behøver Trøst og saa idag?“

Og det var ret, kristeligt Svar; thi vi kan ikke nogen Dag, ja ikke nogen Time, undvære det store Kristus-barn, vi maa have det idag, ja hver Dag.

Sed Bethlehems Krubbe.

„Og hun fødte sin Søn, den første fødte, og fødte ham og lagde ham i en Krubbe; thi de havde ikke Rum i Herberget.“ Augustus lod hele Verden indskrive til Skat. Gud havde ogsaa indskrevet den og fundet, at den var i dyb Gjæld til ham ved Synd og Misgjerning og havde intet at betale med. Verden var forlæst. Og „han sagde til sin kjære Søn: Nu Tid det er til at frelse, for den vil Hjertes dyre Søn og bliv for Søndere en Jærlse.“

Kristus blev født. Maria og Josef kom til Bethlehem. De var for fattige til at betale Rattervarter i et Herberge, og søgte derfor paa den stille Eng foran Staden Skul i en Gule, i hvilket Hyederne ved stormfuldt Veir pleiede at søge Ly for deres Hjerder.

I denne mørke Stald bliver Jærlsbarnet født. Ingen Bugge er beredt, Maria indhuller Barnet i Sæb, og lægger det i en Krubbe paa et Skippe Hø eller Haln.

Du er i sin Hader Davids Stald. Du ved og tror det, at hendes Søn skal arve Davids Stal og oprette et evigt Kongerige. Nu rører det sig ikke en i Bethlehem ved denne Konges Fødsel. Ingen lovende vagnær op i denne Nat, da den allerhøieste Guds Fødsel berører Jorden. Maria og Josef bliver alene med det lille Barn og pleier det. Men, salige er de, at de har troet! Og du store kristen tror du ogsaa? Tror du at din Herre og din Gud ligger her i Krubben? Tror du, at:

„Han til Jorden er kommen arm, At han over os sig vil forbarne? Og gjøre i Himmelen rige, Og sine kjære Engle lige?“

Der er engang en fuisen afsnægtig ned ved dette Udraab: „Min Gud i Krubben! Og den, hvem det ikke rører maa have et Hjerte af Sten.“

Men den rette Forstaelse af vor Jærlseres nøle Fødsel er Bunden til

den rette Forstaelse af hans endnu uslere Død, Erkendelsen af Nærbheden til Erkendelsen af Korset. Den Tjenerfikkelse, som Jesus Kristus pantog sig, hans dybe Fornedelse, bliver ikke fortaet anderledes end ved de Ord: for os, som kræver lutter troende Hjertes. Han gav Slip paa alt, blev fattig, yderst fattig, blev fra Fødselen af den mest foragtede og ubetydelige. Det var, fordi Adam og hans Børn vilde rive alt til sig og havde tabt alt, at de vilde være Gud lige, ja selv være Gud og blev derved ugudelige, Syndens og Djævelens Trælle.

Straffen ligger paa ham, at vi skulle have Fred. Han kommer fra Himlen til Jorden for at høre os fra Selvede, som vi fortjener, til Himlen, som vi fortjener ligesaa lidet som han en Stald. „Thi I kende vor Herres Jesu Kristi Naade, at han for eders Skyld blev fattig, der han var rig, for at I ved hans Fattigdom skulle blive rige.“ (2 Kor. 8, 9.) Den fromme Ambrosius siger herom: „For din Skyld er han Svaghet, som i sig selv er Kraft; for din Skyld Armod han, som i sig selv er Rigdom. Gud der ham ikke efter, hvad du ser, men erkend, at du herved er forlæst. Hæd, o Herre Jesus, har jeg din Fattigdom at takke for, ved hvilken jeg er forlæst, end din Rigdom, ved hvilken jeg er skabt.“

Endelig sønger vi med Luther ved Krubben i Stalden:

O Herre, Verdens Skaber god, Hvor kom du dog i stor Armod, I Stalden født, du lagdes ned Paa Hø og Straa i Udselshed.

Saaledes det behaged dig, For kærlik at forkynde mig, At Verdens Hæd, Guds og Magt For dig ei gjælder, har ei Pragt.

Nu kjære Herre Jesu Krist! Gjør dig en Bugge i mit Bragt Her er mit Hjerte, hvil dig der At jeg dig aldrig glemmer mer. (Efter Verser.)

En Juleaften paa Jærskibet.

Kordis, „Kordis!“ Du har rede- lig fortjent dit Navn, det kan jeg be- vidne. Jeg kommer til at henke paa den Gang, da mit Skib, min deilige Barf gik tilgrunde i den beskændte Jammerbøgt med hele Mandskabet, med min kjære Søster og eneste Barn; kun jeg reddedes! Dengang dræbte du min Vælle, og det var ikke rigtigt af dig, at du kastede mig op paa Strandbredden; thi fra den Tid har jeg tabt al Lust til at leve. Men Mennesket her ikke Nage! Og jeg vil heller ikke gjøre det.

Der er gaaet mange Aar siden, og

meget Vand er gaaet med Strømmen ud og ind af Nordhøen. Jeg har ikke kunnet skille mig fra den, ligesom man nøjerne drager bort fra det Sted, hvor alle deres kjære Grave er. Jeg har ikke nogen at søge for uden mig selv, og ingen Menneske i den vilde Verden bekymrer sig om jeg lever eller dør. Jeg har føet nok af Ver- den og Vængelen efter at se, drager mig ikke længere ud til fjerne Lande. Hvad jeg har mistet kan ingen give mig tilbage, før den Tid kommer, da jeg blif oppe igjen skal forenes med dem, som du ubarmhjertige Sø har berøvet mig.

Men mit Liv maa dog kunne brugs. Om det ikke synes at have noget for mig, saa er det Andre, som muligens kan have Rutte af det. Jeg tænkte efter, hvad jeg skulde begynde med. Snart var det et, snart et andet Arbejde, hvori jeg haabede at kunne dristue min Sorg og tjene min Medmennesker.

At slaa mig til paa Vand, det var mig aldeles umuligt. Det kunde jeg ikke, og det vilde jeg ikke. Jeg var frendeles Sømand med Liv og Sjæl som man siger, og kunde ikke trives uden paa Søen. Jeg maatte borte dens vilde Bruslen.

Saa læste jeg i Avisen en Dag, det var i en eller anden Rundgjæstesci- dende, at Skipperen paa Jærskibet No. 16 ved S. var død og at man lagte en an.

Det var ligesom en hviffed til mig. Her har du just en Plads for dig. Det kunde jeg være alene, der var jeg befriet fra al Verdens Varm, og ingen Forstyrrelse vilde trænge sig mellem mig og mine Tanker. En Bogter for Jøren! I Menneske- dens Tjeneste. En paa hvis Trost og Vaalidelighed saa meget ahang og en som i Bund og Grund maatte hende til Søens Røtter. Vojten var som om den var oprettet for mig. Jeg meldte mig til den ledige Post efter kort Betænkning. Det var ikke saa mange, som søgte en Tjencite paa et saa ensomt Sted, saa blev det ikke saa vanskeligt for mig at erholde den, og nu har jeg indebaot den i mange Aar.

De folk jeg har om mig, de tom- mer og gaar. Ingen af dem kan ud- holde den dybe Stilhed paa det for- ankrede Jærskib. Det er ikke nogen Fornøielse at ligge der om Vinterer og „ride Stormen af,“ naar de vest- lige Vinde brøse henover min Vælles Grav. Vældige Brændinger brude over Skibet i et Væf og Stummet spræiter op mod Lanterneerne.

Saaledes kan Jærskibet ligge Nat og Dag, lige efter lige, og naar Sne- stormen raser, saa tværner Søen sig op paa Dækket og Lanterne bliver isede. Intetsteds kan man saa se udover Horisonen. Træng og be- grænset er den Kred, som det søgen-

de Die beskriver. Ofte kan man slet Intet se, naar den tatte, hvide Laa- ge breder sig udover hele Søen og danner ligesom et stort, holdt Vag- gen! — Da gives der ingen Verden mere for dem, som leve dernede i den lille Kabot. Kun af og til høres gjennem den tykke Laage de dumme Toner fra Laagehornet paa Vand. Hvad nytter det, at Jærskibets Lan- terner Brænder? Laagen suger Ly- set til sig, og kun nogle saa fjerne fra det her man intet. Det er bare Træt vi har Brug for i en saadan Nat. Vi maa holde stadig Vagt for at høre efter, om et eller andet Jær- skib nærmer sig. Ved Hornets Toner kan det forhindre fra at strande og gaa under paa den slumme Banke, over hvilken der i gamle Dage har lydt saa mangt et Dødsstrig, og over hvilken saa mangt et Vig, saa mangen Plante har drevet.

Nu, medens jeg sidder og skriver ned disse Erindringer, driver svære Skyer hen over den mørke Himmel. Det er Juleaften; men der findes il- le en Stjerne paa Himlen — den kjære Herre Gud har ikke tænkt Ly- jent paa sit store Juletra! Kæft er det deroppe, og fort er det om- ring os, og dunkelt under os. Af og til hørt vi høre en anden Lyd. — N- lagenes Skuren imod Vaugen, naar de driver forbi. Alle saa længe jeg har været ombord, har det hørdt, at de fire Antere, der „Salmelude“ Jær- skibet, og hele Vængden af Hællingen er bleven stæffet fra paa Grund af voldsomme Røf. Men mange Gange har „Skuden givet sig“ noget rent forfærdeligt, naar Vaugen strøvede Drivisen, og de svære Søer brød over Skibet. Dog No. 16 har svære An- gler og Midben. Men og Søen bruder den sig ikke det ringeste om.

Jeg kommer ihu en Juleaften, det er ikke mange Aar siden. Jeg kom hjem fra en Langtur, og i det lille Hus, som jeg eiede var der Jubel, Juletraet var tænkt, snart kastede Lykene sine Stråler omkring paa alle Gjenstande i den hyggelige Stor- stue. Jeg ignes næsten jeg kan hende Duften, og under Træet stod min unge Søster med sin lille Gut og til- tede op paa Fallerne, som hang paa Grenene.

Alt er borte! Alt er forbi! Jeg er bleven en ensom Mand, og lasten deltager kun Stormen i min Jule- salme.

„Skulde vi ikke holde Jul?“ havde min Assistent spurgt tidlig paa Jor- middagen. Jeg bare afskede men kunde ikke svare.

Det var en underlig Tingest af et Juletra, den pantede og med i Ro- hitten. Den fik sat i et gammelt Ro- stekast og bandede Gullet i det paa Kryds og paa Toers. Jærlseren dis- se stat han kunde stivte af Røsten,

Dette Træ havde han sat paa Bordet i en Balsje, som var foldt med Jern for Valantens Skyld. Paa Eubernas af de tørre, fælske Grene var der hangt Besædningssøjer fyldte med Rosiner og Æbler.

„Er det ikke rigtig vakkert, Kaptein?" spurgte min lille frække Assistent med Stolthed. „Lad se hvem kan gjøre det bedre."

„Nødt Væs agterud, 3 Streger om Styrbord!" hørte man Bogtmanden råde ned igjennem Røghedsdøren og al videre Beandring af Juletræet blev dermed afbrudt. Vi gik straks op paa Dækket. Det røde Væs nærmede sig hurtigt, det var et svært 2-mastet Færø. „No. 10" lignede en Dverg i Forhold til det større Dampskib. Det strøg ganske tæt forbi os, medens Josten stod som en hvid Klud foran Baugen og agterud lovsagde smaa Jæstager rundt Struen, hoppede og duffede i Højslandet. De to Væs fra vort Færøskib delte Dampskibets første Løffeløge, da denne var tværs og faldt et Fieblik paa den hvide Nag, der steg op fra Skroten.

Skun et Fieblik, kun saa længe at jeg fik et Glimt af Kapteinen paa Kommandobrettet! Strøks vinkede han til mig og raabte: „Gladelig Julefest!" Jeg smigede med Gnen — da var Dampskibet allerede ude af Skanet fra Færøskibets Vantener og dampede videre. Det var „Watow," jeg kendte den Straagets Form, den var paa Veien til Amerika med en Mandagde Emigranter Efter at den var forsvunden, kunde jeg dog endnu længe skimte det gamle Væs fra de smaa „Møer" i Melledækket og fra Røghedsdøren.

Der ombord fejrede de ogsaa Juleaften, var minde og glade, saafremt de ikke var sønne. Ja, derombord havde de nok virkelige Juletræer, som de havde taget med fra Skibshavn. Der glente de nok i Vægglansen, at de befandt sig paa Havet. De sidste Vægglant forsvandt, kun fra begge Toppe af vort Færøskib straalende et ensomt Dobbeltlys ud i den mørke Julenat.

„Skal jeg nu læse Væsen," spurgte Assistenten?

„Ja, læs dem da!" svarede jeg. En Stund efter stak han Hovedet op af Røghedsdøren og sagde:

„Dr. Kaptein, nu er alt i Orden, og nu kan De komme ned."

Jeg vinkede til den ene af de to som var paa Vagt, at han kunde komme ned. Der behøvedes ikke mere end En ad Baugen paa Dæk.

„Jeg skal løse af!" raabte Kristian Riffon. Vi gik nedenunder. Ja her stod nu vort underlige Juletræ. Det saa nok saa vakkert ud i den Vælsning, men det duffede ikke af Omskiften dernede alligevel.

De to Søulfe stod og betragtede

Træet med Andagt. „Det er affurat som dengang, jeg var en liden Gut," sagde Johan Skasperen. „Jeg har ikke seet et Juletræ, siden Mor døde." „Vi havde ogsaa Juletræ hjemme," faldt Ole Petterien, Assistenten, ind. „og før vi fandte Væsen, læste Jar i Bibelen om Jesusbarnet i Bethlehem. Kaptein, har ikke De ogsaa den Bog?" spurgte han saa med engang. Jeg tog den ned af Hølden. Josten læste sig andægtig rundt om Juletræet og jeg begyndte at læse: „Men det begav sig i de Dage, at der udgik en Befaling fra Keiser Augustus, at al Verden skulde lade sig indskrive i Mandtal."

„Ja, saaledes begynder det," sagde Ole Petterien, med rørt Stemme.

Kristian puffede til ham og lo: „Hør rolig, Menne!"

Jeg læste videre indtil jeg kom til: „Hvæ være Gud i det Høieste og Fred paa Jorden —"

„Og Menne!" en Velbehagelig lyd! „Amen!" tilføiede Ole hurtigt og den gamle velsigtede Søul ble ganske stille og alvorlig. Der var kommen en festlig Stemning over de Verdensforladte Menighed, som kunde paa Søen fejrede enslags Juleaften. Nu begyndte vi at fortælle om Historier fra vor Ungdom, der var efter den anden.

„Skulde vi ikke nu have os en lille Sibe?" spurgte Ole, og begyndte i o Stilhed at hente frem Røghedsdøren af Skroten.

„Stammer du dig ikke, Menne?"

„Gode Gud er det i det?" mumlede Ole. Jeg betogede ham med a

„age frem en Bundt Cigarer. Døhles fandt, Josten gik atter op paa Dækket, og jeg blev alene tilbage med min Assistent. Vi sad lige overfor hinanden ved Bordet, ingen af os sagde et Ord. Den blaa Nag faldt i Røghedsdøren. Af og til kunde vi høre, at Strømmen lod Jøstuffersen sænke mod Siden med Voldsomhed. Saa blev der stille igjen. Fra „for id" hørte vi et Rundharmonikas Lær og ganske tydelig kunde vi skildre Matrosernes Stemmer, de stemte alle Sølmen: „Et Par er født i Bethlehem."

Der blev sunget et Vers, saa hørt Zangen og Riffen op: de fundt nok ikke komme paa det andet Vers. Snart hørtes Riffeljedlen af furr vjellig paa Rommen. „Skal jeg ikke læse Bordet?" spurgte Assistenten. Jeg bare nikkede. Saa steg Ole i Støpperne, læstede sin op og sagde med bevæget Stemme: „Gladelig Jul, Dr. Kaptein." „Gladelig Jul!" — Alene, ensomt forladt, med Grindring om Duffen og Parns Irgellig Fudellat i Jannerbygten. Derhorte paa den anden Side i Sandens Væsen fandt de sin Grav!

Jeg sprang op paa Dækket, læn-

de mig udover Rælingen. Redemindet stød de grumme Vølger — saa jeg opad, Væsen havde revet Støddækket istykker, og gjennem en af Røghedsdøren, saa jeg en mørk Stjerne, med et klart, mildt Væs. — Nordvesten søg over Nordøsten, men i dens Siden fandt jeg at bære et Trøstens Ord. „Saa har Gud elsket Verden, at han har givet sin Søn, den ensomme, paa det at enhver, som tror paa ham, ikke skal fortæbes, men have et evigt Liv."

Saa blev det dog Juleaften og Juleglæde, og Væset fra det ensomme Færøskib straalende klart ud i den mørke Nat. — (Tml.)

Bort Arbejdsfelt.

Astoria.

Lørdag Aften den 14de Dec. agra-riedes Kristian S. Størjet til Miss Anna Lindset. Bieffen fandt Sted i Presteboligen i Astoria. Post. Theo. Væste forrettede. Miss Karst Set-ten af Astoria var Brudepige og Salvor Riffen, Brudgommens Broder i Chinook, Wash., Brudevend. Røyle saa Gjæster var tilstede og efter Bieffen tilbragte man en hyggelig Aftid sammen. Forfriskninger var udbragt og diske blev serveret og en meget behagelig Aften tilbragt. Mr. og Mrs. Størjets fremtidige Hjem vil blive Chinook, Wash. De Brudeparet er Vætere af „Herald" saa vil de haugte Anledningen til at gratulere. Saa deres Samliv blive langt og lykkeligt og kronet med megen Belsignelse.

Paa sidste aholdte Møde af Vænsforeningen bestemte den at holde Fest Røtoarsaften i Kirken i Holment. Først skal der holdes Væstjeneste oppe i Kirken og efter-aa skal Foramlingen gaa ned i Holmentet og møde alle slags gode velle Ketter og være sammen indtil et nye Kar kommer ind. Alle er vortelig velkomne.

Stamvood.

Kateviede blev Holden Erdal, Jr., og Clare Peterson Lørdag den 14de dennes. Væge er konfirmerede her i Menigheden og har sine Forældre Mr. og Mrs. Størjet i Kirken til Form. Væslup fejredes i Brudens Hjem.

1907 er et Væksaar for Trøf-igheds Menighed. 4 Par er i Koret: Væd agraeviede og alle har ladet sig væ i Kirken, og har fejret Væslup før god gammel Vædtagt.

Keelaf Tiernagels første Geburts-og fejredes den 14de dennes. De to nye Forældre kom hjem fra Væslup outrent til 1 Eim., hvor de ikke

kunde være længere fordi de maatte hjem og se til ham, fandt de ham optaget med at svara en stor Klare Væner som havde saulet sig om ham ianledning Dagen. Keelaf fik flere pene Gaver og hans Forældre fik en stor Vægegeve.

Miss Elizabeth Korlen blev født den 14de Dec. Den 16de blev hun dødt. Samme Dag døde hun. Den følgende Dag blev hun begravet. Et stort Liv og dog langt nok til at man Kaalet for Livet.

Portland.

Lørdags Aftid den 14 de, agraeviedes Johannes Jøse og Væise Vænde i Peder Vædes Hjem her i Oren. De angifte har allerede stillet til Van Center, Wash., hvor Brudgommen driver Eitersstilleri. Vi ønsker dem Lykke og Belsignelse i Livet!

Den 17de da, agraeviedes Alfred Hansen og Jonette Johnson i Kels Klafers Hjem, 748 Marshall St., hvor en stor Vævelfare overvar Hætideligheden. Dette, saavel som de fleste af Væslupperne her, fejredes uden Brug af berolende Triffe. Den sjære Gud ledsage i Kaaede ogsaa dette Brudepar paa Vædringen gjennem Livet!

San Francisco.

California Specialkonferens møder, om Gud vil, hos Past. H. Pedersen, Santa Teresa, fra 22de til 28de Januar, 1908. Forhandlings-gjenstande: Skriften Være en Vædere. Ref. Post. P. Værup; Vænsens Stilling i Menigheden. Ref. Post. K. Væderien; Altersens Sakramente behandles med Menigheden. J. Johnson indleder. Der bliver ogsaa holdt pastoral Værdisen under Konferensen.

F. M. Stensund, Sekr.

Portland.

Søndag den 14de November havde vi atter Gudstjeneste med Værdisen paa Hjem i N. S. Torneus Hjem, Peter V. Kati, ogsaa en Klafafarer — fik ved denne Anledning Væge- bndsfabet om sin gamle Jøders Væd paa Jinnemissionsens Værdien i Norge. Sammenstede skal vi — om Gud vil — samles til Julegudstjeneste og Konfirmation, den sidste Forretning vil udføres udelukkende paa Keelaf. Altergang sammesteds 2den Juledag. Gud lade det lykkes! R. P. K.

Væslup.

Den 18te Søndag i Advent havde vi Gudstjeneste i Skolehuset ved Væslup. Vi glæder os ogsaa meget over, at Miss Clara Hudson, der iaar holder den engelske Værdien her, har saet stand en Søndags-

skole for vore Børn — og for andre, som mader. „Our Friend“ har ogsaa her ved Miss Knudsen faaet en venlig Modtagelse hos de Smaa. Et bedre Søndagskoleblad har vi ikke at anbefale for vore Børn. For lille Menighed og vore Børn skulde Miss Knudsen megen Lof for dette Arbejde. Hun er ogsaa vor Organist, naar vi har Gudstjeneste i Skolehuset ved Young Branch, da man der eier et Orgel. Det er i Skolehuset ved Young Branch vi — og Gud vil — skal samles til Knaars-Gudstjeneste, Søndagen derefter igjen i Skolehuset ved Lake Bay. Velkommen alle!—R. P. A.

Ballard.

Amund Jimsstad og Julia Bjørn ankom her i Hans lutheriske Kirke sidste Søndags Aften af Pastor Tingelstad. Brudgommen ledsagedes af Kunder Bjørn og Jens Westin, og Bruden af Signe Blomquist og Alma Baroit. Brudgommen er fra Stavanger, Norge, og Bruden er fra Cape County, Minnesota, hvor hun har været Medlem af en af vore Menigheder. Kirken var aldeles fuld paa det af Venner af Parret; de kom for at give Brud og Brudgom Velsignelse og Herrens Velsignelse paa deres Vandring gjennem Vædet. De nyligste kommer vist til at bo i Ballard.

Per Varian Antti, som i flere Aar har passet Senn i Alaska, og som en af de Væpper, der bragte Senn fra Lapland til Alaska nogle Aar tilbage, afslutter Væstergaarden et Besøg i disse Dage. Han kom her med fra Alaska høst, men føler nu lidt bedre.

T. G. Sætra fra Florence og Eoen Moe fra Everett har ogsaa siddet ind om. Det var hyggeligt. Saadan Omgang gjør os alle godt. Velkommen igjen nærlidende!

Stredsmøde.

Om Gud vil, møder Puget Sound Streds af den Norske Synode i Washon Kirke, 28 til 30 Januar, 1908. Mødet begynder Aften 10:30 Formiddag. Program: Den broderlige Formaning, Mat. 18, 15—17, Referent R. F. Kavler, Supleant D. H. Aaberg. Om Absolutionen, Ref. D. H. Tingelstad, Supl. D. J. H. Preus. Dørløse alle, som vil være kristne hve slutte sig til en retroværende Menighed, Ref. D. Jagebriktson, Supl. D. Borge. The Lutheran Confirmation, Ref. D. E. Baalisen, Supl. D. E. Heimdahl. Aabningsprædiken, P. Elieher. Skriftetale, D. H. Stub. J. O. Dale, Sekt.

Alle alle, som tænker at komme til Stredsmødet paa Washon, være saa

venlig at melde sig til underkænde senest inden den 15de Jan. Glem det ikke. Det vil lette vort Arbejde med at skaffe Vagi.

Tag Str. Defiance til Washon Vanding. Den gaar fra Colman Dock i Seattle Kl. 3 p. m. og fra Hjer Doc i Tacoma, Kl. 6:45 a. m. E. Hestblad, Cove, Wash.

Med Frugt.

For „Herald“ af D.

En katolisk Prest i Belgien irettesatte en ung Dame og hendes Broder, fordi de læste i den „daarlige Bog“ pegende paa Bibelen.

„Der Pastor“ svarede hun. „for en Tid siden var min Broder en Ledigstranger. Spiller, Drunker, og gjorde saa megen Støj at ingen kunde være i Huset. Efterat han begyndte at læse Bibelen, arbejder han med lid, besøger ikke Bertelshuset, rører ikke kort mere, kommer hjem med penge til vor gamle Mor, og vort hjem er nu fredeligt og hyggeligt. Dørløses er det milde Pastor, at en daarlige Bog kan frembringe saa god Frugt.“

Øjensløgte man end alle Verdens Væger, hørte man end alle Biddommens Sprog, man vilde ikke finde noget skønnere, livligere og frøeligere Ord paa Jorden, end det dyrebare, af Aksamels verdige Ord: Jesus Kristus, Guds Søn, er kommen til Verden for at gjøre Søndere salige. 1 Tim. 1, 15.

Hvad er jeg i dette Livslit i Guds Hjerte? og hvad er han i mit?

PACIFIC DISTRIKTS PASTER OG MENIGHEDER.

Chinook, Wash.
Chinook Ev. Luth. Menighed—Gudstjeneste hver Søndag Form. Kl. 11 paa norsk og Aften Kl. 7:30 paa engelsk. Søndagskole Kl. 10 Form.
G. J. BREIVIK, Pastor.

Genese, Idaho.
Vor Frelzers—Gudstjeneste som Regel hveranden Søndag Kl. 11 Form. Søndagskole Kl. 10 Form.
The Eng. Luth.—Services every other Sunday at 2 p. m.

Clarkston og Lewiston.
Gudstjeneste en Gang i Maanedens Søndagskole for Gudstjenesten.

Kamiah og Kooskia, Kennewick, Joel og Howell.
Gudstjeneste efter Tillysning.
O. C. HELLEKSON, Pastor.

Stanwood, Wash.
Trefoldighed—1ste Søndag i hver Maaned Gudstjeneste paa engelsk Kl. 7:30. 2den, 3die og 4de Søndag Kl. 11 Form.

Freeborn.
Gudstj. 1ste og 5te Søndag Kl. 11 Form.

Camano.
Gudstj. 2den og 4de Søndag Kl. 2 Efterm.

Florence.
Gudstj. 3de Søndag Kl. 3 Efterm.
H. M. TJERNAGEL, Pastor.

Sacramento, Cal.
Vor Frelzers dansk ev. luth. Menighed—Gudstj. 1ste og 3die Søndag i hver Maaned. Kl. 11 Form. og 7:30 Aften. 2den og 4de Søndag Kl. 7:30 Aften i Pythian Castle, 11. af 9de og J Sts.

Suisun.
Livermore, Pleasanton, Paso Robles, San Luis Obispo.
Gudstj. efter Tillysning.
W. A. LARSEN, Pastor.

Seattle.
Immanuel lutheriske Kirke af den Norske Synode, Hjørnet af Olive St. og Minor Ave., Lake Union car.—Gudstjeneste hver Søndag Formiddag Kl. 11 og Aften Kl. 8. Søndagskole Kl. 9:45.
H. A. STUB, Pastor.
1215 Thomas St. Tel.: Main 4424.

Newman, Cal.
Gudstj. 1ste og 3die Søndag i hver Maaned, Kl. 2 i den tysk-luth. Kirke. Søndagskole Kl. 1.

Los Banos.
Gudstj. 2den Søndag, Kl. 2. Søndagskole Kl. 1 Efterm.

Stockton.
Gudstj. 4de Søndag Kl. 2:30.
H. W. SØRENSEN, Pastor.

Portland, Oregon.
Gudstj. hver Søndag Form. Kl. 11 Aften Kl. 8 i Vor Frelzers Kirke, Hjørnet af E 10 og Grant St. Tag Sellwood eller W. R. eller W. W. Sporvogn til E Grant St.

Kelso.
Gudstj. efter Tillysning.
O. HAGOES, Pastor.

Silverton, Oregon.
Gudstj. 1ste, 2den og 3die Søndag Kl. 11 Form. paa norsk. 1ste og 3die Søndag, Kl. 7:30 Aften paa engelsk. Ungdomsforeningen møder 2den Søndag Efterm. i Maanedens.

Barlow.
Gudstj. sidste Søndag i Maanedens, Form. Kl. 10:30 paa norsk og Aften Kl. 7:30 paa engelsk. 2den Onsdag i Maanedens, Kl. 7:30 Aften paa norsk.

Sedaville.
Gudstj. efter Tillysning.
A. O. WHITE, Pastor.

Santa Barbara, Cal.
Gudstj. hver Søndag Form. Kl. 11, undtagen 2den og sidste Søndag i Maanedens, da Gudstj. holdes Kl. 7:45 Aften. Kirken ligger paa Hjør. af Bath og First St. Tag Oak Park Car. Tel. Home 1218.
N. PEDERSEN, Pastor.

San Francisco.
The Trinity English Evangelical Lutheran Church, 2222 Howard St., near 18th St., San Francisco; residence, 2222 Howard St. Services: Sundays at 11 a. m.; Sunday School at 10 a. m.; Sunday School in San Bruno Chapel every Sunday at 2 p. m.

Oakland, Cal.
St. Paul's English Ev. Luth. Church, 32nd & Linden Sts. Services Sundays at 11 a. m. Sunday School 10 a. m.

Fruitvale.
Masonic Hall—Services the 1st and 3rd Sundays of every month at 2:30 p. m. Sunday School every Sunday 2:30 p. m.

Hayward and Russell.
Services the 4th Sunday of every month at 2 p. m. and 8 p. m.
S. H. HUSTVEDT, Pastor.

PACIFIC DISTRIKTS PASTER.

- Aaberg, O. H., Parkland, Wash.
- Borge, O., Box 14, Lawton, Whatcom County, Wash.
- Brevik, G. J., Chinook, Wash.
- Hakkun, J., Box 175, Rockford, Wash.
- Borup, P., Cor. A og Pratt Sts., Bureau, Cal.
- Bjerke, A. O., 19 og Donovan Sts., Bellingham, Wash.
- Elieher, P., Dotwell, Wash.
- Haalson, H. E., Silvana, Wash.
- Christensen, M. A., 125 State St., Ballard, Wash.
- Carlson, L., 544 Harrison St., San Francisco, Cal.
- Dale, J. O., 5631 Clement Ave., Tel. Main 5323, Tacoma, Wash.
- Eger, Olaf, 923 H 27 St., Los Angeles, Cal.
- Foss, L. C., 2929 Lombard Ave., Everett, Wash.
- Grønberg, O., 2428 Howard St., San Francisco, Cal.
- Hagges, O., 425 E. 16 St., Tel. Scott 2995, Portland, Ore.
- Hustvedt, S. H., 327 34th St., Oakland, Cal.
- Harstad, B., Tel. State 64, Parkland, Wash.
- Hellekson, O. C., Genese, Idaho.
- Holden, O. M., W. 6—E Ave., Spokane, Wash.
- Heimdahl, O. E., Parkland, Wash.
- Ingebritson, H., Pir, Wash.
- Johansen, J., 294 J St., Fresno, Cal.
- Larson, W. A., 1408 O St., Sacramento, Cal.
- Neste, Theo. P., 417 29th St., Astoria, Ore.
- Nørgaard, C. H., E 622 Webster St., Phone 5824, Spokane, Wash.
- Ordal, O. J., 1469 Humbolt St., Tel. Red 1376, Bellingham, Wash.
- Pedersen, N., 1009 Milpas St., Tel. Home 1218, Santa Barbara.
- Preus, Ove J. H., 1701 So. J St., Tel. Main 4270, Tacoma, Wash.
- Stub, H. A., Tel. Main 4428, 1215 Thomas St., Seattle, Wash.
- Sørensen, H. W., Box 4, Newman, Cal.
- Stensrud, E. M., 2222 Howard St., San Francisco, Cal.
- Tjernagel, H. M., Stanwood, Wash.
- Tingelstad, O. A., Ballard, Wash.
- White, A. O., Silverton, Ore.
- Xavier, N. P., Parkland, Wash.
- Xavier, J. U., Parkland, Wash.

Alterbilleder Væstretter og Sundhedsartikler udført godt og billigt. Et billede garanteret 11 Aar betragtet. De bedste Kvaliteter leveres. Skriv eller bestil til **Sime Berger, Krist.** 3444 24th St., Portland, Ore.

Office Phone Red 235
Residence Phone Red 808
F. J. LEE
PHOTOGRAPHER
535 COMMERCE ST.
Cor. Jefferson Ave
TACOMA — WASH.

BEN WILLARD
Undertaker and licensed Embalmer
STANWOOD — WASH.

Hafstad & Johnson,
Heavy Shelf Hardware
STANWOOD — WASH.

ROBT. W. COLLINS
Scries & Wiggert Bldg.,
handler med Real Estate og faste Landleiendomme. Luan.
CORUR D'ALENE, IDAHO

Parkland Nyheder.

Parkland Kvindeforening møder næste Mandag Eftermiddag den 30te December i Kirken "Vejement," Mrs. L. Storaasli og Mrs. J. D. Anderson er Værtinder.

Næste Fredags Aften holdes Juletræfest for Menighedens Børn. Menigheds-skolens Lærere og Elever har forberedt et Program. Alle er velkomne!

Smaapigeferien i "Juherrød" Menighed, Pope County, Minnesota, betænke Varnehjemmet i Parkland med to af de seks Dollars, som de uddelte til vore tre Varnehjem til Jul.

Ville Ingeborgs Jul.

Ville Ingeborg havde glædet sig til at komme til Kirke med de andre Børn og saa høre det dejlige Juleevangelium. Ie Juletræet, fremsige Juleversjerne og længe Julefalsnerne. Men saa blev hun syg, hørdt sig. Hun fik store smerter, og snart saa hun der blod og mager, var og Mor og Søffende holdt af hende, og jo mere de stillede med hende, desto gladere blev de i hende. Hun var altid saa tvivlmodig og ufremmelig og søgde Ting, som gjorde dem godt, og som de aldrig glemte. Alle syntes Synd paa hende, da hun ikke fik være med til Juletræet. Men hun mente, hun skulde nok holde Jul hjemme. Og hvordan gjorde hun det?

Hun sværger sine Søffende, naar Træet skal tændes, hvilke Vers der skal fremsiges, hvilke Julefange der skal synges. Da de saa vel var reiste, saa hun paa Morken og regnede ud: "No nu er vel alle folk komne til Kirken, nu hender de Vokene", og saa tænkte hun Voket ved sin Seng; "nu senger de", og saa sang hun: "Der kommer dine arme smaa, o Jesus"; saa læste hun Juleevangeliet, som hun vidste de skulde læse i Kirke, og Trobartierne og Vers efter Vers og var med i alt, indtil Orgelet spillede den sidste Tone; saa holdt hun Hænderne og læste Fadervor. Og da de andre kom hjem straalende af Glæde, saa var hun ligesaa glædestraalende, flappede i de smaa Hænder og fortalte om sin Jul. Nu fejrer hun Jul i Himlen.

Et Børn er så født.

En Kvinde, som var kalden i store Synder, kom ned i stor Fortvivlelse og kunde ikke finde nogen Trøst. Læste hun paa Dominus' Dag, saa frøgtede hun for den evige Ad. Læste hun paa Gimmelen, sagde

hun til sig selv: "Den hører ikke mig til." Læste hun paa Kristi Videlser, saa sagde hun:

"Jeg har traadt hans Blod under Fødder." Men da hun paa Juledag hørte om, hvorledes Jesus var bleven Barn, forat vi saa tale med ham som et Barn, saa "fattede hun igjen mod og vandt frem til det selmodige Naab.

Læst paa Gud med Morgen rød, Ved til Middag glad dit Brød, Læst om Avelen paa din Tød, Sov om Natten bert din Rød.

Godt er Guds Fred? hvori bestaar den? Tro paa den Herre Jesus Kristus af din ganske Sjæl, da skal du erfare, hvori Guds Fred bestaar.

Den som kender sig efter Sandhed, den anser sig selv for loare Het, og glæder sig ikke, naar Menneskene refer ham.

Hjære Ven! Lad mig saa heulede din Opmerksomhed paa et Vers i Guds Ord, hvor det heider:

"Den, der lægger sin Haand paa Plagen og ser sig tilbage, er ikke stift til Guds Rige" (Luk. 9, 62).

Det er min tydelige, men ogsaa bekræftelige Blygt at fortælle dig, at du ikke er stiftet til Guds Rige, og kun de, som er stiftet dertil, kommer ind.

Tu bad engang i dit Værelse — nu ikke mere.

Tu holdt engang Gud søndag — nu ikke mere.

Tu lærte engang regelmæssigt i din Bibel — nu ikke mere.

Tu gav engang til Guds Rige. Forhold til dine Indtægter — nu hjælper du fra Gud.

Tu længte engang efter Raade hos Gud — nu længes du kun efter hos hos Mennesker.

Tu gjorde dig engang Umage for at vinde Sjæle — men siden det nu gaar dig vel i det jordiske, er du bleven mere og mere fordommelig, saa at nu ikke et Bleneste mere bliver vandt for Gud ved dine personlige Beskræftelser.

Hvis jeg forstaa alle disse Ting ret, saa er du paa Veien til Jordens velsen.

Var det ikke bedre, du vendte om? (Luk. 13, 34) i Rieledet.)

When in Spokane stop at

Hotel Alger

Opposite N. P. Depot
Transients & Specialty
Free baths.

Attend The Pacific Lutheran Academy and Business College

The Pacific Lutheran Academy and Business College offers the following courses: Preparatory, Normal, Commercial, Stenographic, College or University Preparatory, Music.

In addition to offering the above regular courses the school also aims to meet the needs of students who can attend but a short time each year.

It also aims to afford students an opportunity to make up deficiencies in particular branches, to prepare for teacher's and civil service examinations, to study and review the common and high school branches etc.

The privilege thus afforded students of selecting just such subjects as they need and completing them in from three to six months makes this school accessible to a large class of students who are unable to pursue successfully an inflexible course of study.

Students are received any time without examination, and will find classes to suit them.

Total expenses of tuition, room and board for nine months \$160 six months \$110, three months \$60.

Fall term opens October 1. Winter term opens January 7.

Write for the new illustrated catalogue explaining the many unique features of this school.

Address N. J. Hong, President, Parkland, Wash.

Student - Supplies of all Kinds

Vaughan & Morrill Co.
926 Pac. Bldg., Tacoma, Wa.

DRS. ROBERTS, DOERREP AND BLODGETT Dentists

1158 Pacific Avenue, Tacoma, Wash.
Tel. James 1716

Med. Ed. Balthus 200 Reuter Ed. Balthus 104

A. C. Christensen,

Florsj Læge og Kirurg.

Residens: 15-17 Horn, 2-4 West, 7-9 West

Room 1 og 2 Alwood Bldg., Balthus Bldg.

L. S. ARSEN. E. ELBERTS

Trommalds Pharmacy (Florsj Apotek.)

1535 Tacoma Ave. Tacoma, Wash.
Tel.: Main 504

Dr. Louis S. Schreuder norsk Læge og Kirurg.

Residens: 10-12 Horn, 2-4 West, 7-9 West

219 PIKE ST., nær 2nd AVENUE
SEATTLE, WASH.

PHONES: MAIN 4498, 7285

Lien's Pharmacy

Standard Apotek.

Ole B. Lien. Harry B. Selvig

DRUGS, CHEMICALS,

TOILET ARTICLES,

Recepter ekspederes hurtigt.

Tel. James 141. 1102 Tacoma Ave.

Hildebrand & Sor,

fulger Bøger: "Bibelen", "Bog", "Bibelen"
Bøger, Tænk og Skriftl. Com. etc. Bl. Bøger, led
get og bytter Bøger.

67 Commercial St., Astoria, Ore.

Boghandel.

Vi tilbyder at afvikle vort god tilbud af norske og danske Bøger. For Katalog med et Tilbud sendes postfrit til enhver paa forlangende. Det bedes bemærke, at dette Tilbud indeholder en Vifte over engelske Bøger, samt en Vifte over Bøger, som vi har tilfaldet siden 1900.

Lutheran Publ. House

Decorah, Iowa.

eller

416 3rd Ave., S., Minneapolis, Minn.

Se paa den lyse røde Lap!